

Sławomir Bakiera, Włodzimierz Rączkowski

Wrzeńnica, gm. Sławno, woj.
słupskie, St. 7, AZP: 10-26/2

Informator Archeologiczny : badania 23, 79

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

materiał zabytkowy, w którego wchodziły w dużej ilości kufle tzw. „śląskie”, rury ceramiczne, dachówki i naczynia gliniane. Na podstawie ruchomego materiału zabytkowego obiekt ten można datować na 2 poł. XIII w. Sama piwniczka wzniesiona została w konstrukcji słupowej ze ścianami wykonanymi z dranic ustawionych na sztorc. Należy przypuszczać, że pierwotnie obiekt ten pełnił funkcję magazynu w kramie kupieckim bądź w warsztacie garncarskim.

Wspomniane studnie czerpalne — podobnie jak wcześniej odkryte na tym terenie — wzniesione zostały w konstrukcji ramowo-słupowej o cembrowinie wykonanej z dranic ustawionych pionowo.

W zależności od uzyskania środków finansowych planuje się kontynuowanie badań.

Wrześnica, gm. Sławno,
woj. śląskie,
St. 7, AZP: 10-26/2

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadzili mgr mgr Sławomir Bakiera i Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania). Finansował WKZ w Słupsku. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne (VII/VIII — IX w.).

Badaniami objęto obszar 112,5 m². Wykopy założono na wale, majdanie oraz w rejonie domniemanej fosy. W żadnym z wykopów nie zakończono badań. Ogółem zarejestrowano 23 obiekty o różnych funkcjach.

Wał — rozpoczęte badania nie pozwalają na szczegółowy opis konstrukcji. Zarejestrowane bezpośrednio pod humusem spalone rozrzucone drewniane belki pozwalają sugerować, że jest to pozostałość zniszczonej korony wału.

Majdan — zarejestrowano m. in. fragment lekko zagłębionego w całec (najstarsza faza osadnicza — por. badania 1988) obiektu wyłożonego na dnie drewnem (póziemiańska?).

Fosa (?) — w rejonie domniemanej fosy założono wykop sondażowy. Zarejestrowano w nim m. in. układającą się równoległe do wału konstrukcję złożoną z kołków przepłatanych łożną (faszyna?). Być może jest to element wzmacniający brzeg fosy.

Zarejestrowany materiał ceramiczny nie pozwala obecnie na dokładniejsze określenie chronologii niż na VII/VIII — IX w.

Materiały czasowo znajdują się w IP UAM.

Badania będą kontynuowane.

|| Wrześnica, gm. Sławno woj. śląskie St. 16 patrz neolit

Zgłowiączka, gm. Lubraniec,
woj. wrocławskie,
St. 2, AZP: 50-45/104

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Aldona Andrzejewska. Finansował WKZ we Wrocławku. Trzeci sezon badań. Gród i osada — schyłek XI-XVI w.

Celem badań było uchwycenie pełnego przekroju obiektu na osi E-W i rozpoznanie stratygrafii i chronologii.

Wyeksplorowano 4 wykopy o łącznej długości 20 m i szerokości 2,5 m, którymi objęto partię od środka majdanu po skłon nasypu wału. Uzyskany w trakcie badań bogaty zestaw zabytków ruchomych składa się z narzędzi żelaznych i kościanych, bardzo licznych ułamków naczyń glinianych i kości zwierzęcych. Spośród znalezisk na uwagę zasługuje srebrny skarb zawierający 93 denary saksońskie tzw. krzyżówki, 3 denary Władysława Hermana, 28 kablączków skroniowych, obrączkę srebrną i paciorek szklany. Skarb odkryto w warstwie związanej z osadą otwartą.

W trakcie eksploracji stwierdzono, że badany obiekt był zasiedlony w 3 fazach. Najstarsza, pierwsza faza szczególnie wyraźnie czytelna pod nasypem wału, związana jest z warstwą użytkową osady otwartej datowanej na schyłek XI i I poł. XII w. Na osadzie posadowiony został gród pierścieniowy o średnicy wewnętrznej (mierzonej od linii wewnętrznej podstawy wału) 38 m i średnicy zewnętrznej (mierzonej od linii zewnętrznej podstawy wału) 50 m. Wał usypany z gliny i piasku umocniony został rusztowo ułożonymi belkami. Nie odkryto śladów jego zwieńczenia. Stratygrafia nawarstwień kulturowych grodu umożliwiła wyodrębnienie kolejnych 2 faz użytkowania obiektu. Faza 2 datowana na II poł. XII w. i I poł. XIII w. związana jest z dwoma etapami osadnictwa wyodrębnionego w postaci dwóch warstw kulturowych. W najstarszej z nich, warstwie pożarowej odkryto spalony budynek drewniany o nieustalonej konstrukcji, w którego zgłiszczach znaleziono fragmenty narzędzi drewnianych, fragment naczynia drewnianego, sieci i ziarna zbóż. Faza 3 datowana została na XIV — XVI w.

Zabytki i dokumentacja do chwili opracowania będą przechowywane w Katedrze Archeologii U.Ł.

Przewiduje się kontynuowanie badań.

Zimna Woda, gm. Nidzica,
woj. olsztyńskie,
St. 1A i 1B, AZP: 31-62/1 i 2

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadziła dr Elżbieta Kowalczyk ze studentami IA UW przy współudziale